


Hirdetés

7 ÓRA 7

ITT KEZDŐDIK A SZÍNHÁZ

- [Bejelentkezés](#)
- [Regisztráció](#)

 Sign in with Facebook

- [Nyitólap](#)
- [Színházak](#)
- [Előadások](#)
- [Alkotók](#)
- [Nézőpontok](#)
- [Hírek](#)
- [Tagok](#)
- [Blog](#)




[Nyomtatható változat](#)
Nézőpont

William Shakespeare: [III. Richárd](#) (Komáromi Jókai Színház)

6.00/3

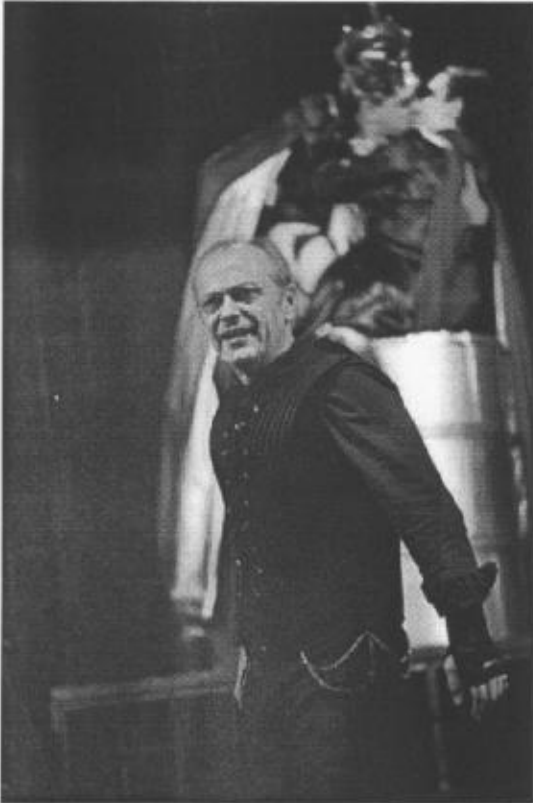
- [1](#)
- [2](#)
- [3](#)
- [4](#)
- [5](#)
- [6](#)
- [7](#)
- [8](#)
- [9](#)
- [10](#)

 Like  12 people like this. Be the first of your friends.

7óra7 4 pont

Közösség 6.00 pont

Piramisjáték



III. Richárd - Mókó Attila

A Komáromi Jókai Színház III. Richárdja is az idej POSZT sokat vitatott versenyelőadásai közé tartozott. A szakmai vitán elhangzottakból úgy tűnt, az előadás sokkal rosszabbul teljesített Pécsen, mint Komáromban. A színház azonban – szemben az irodalommal vagy a filmművészettel – kegyetlen műfaj, ahol hiába a sok-sok esetlegesség keltette hullámvás, az aznapi nézőknek az aznapi teljesítmény számít. És ezen az estén ez az előadás két szempontból is érthetetlen maradt.

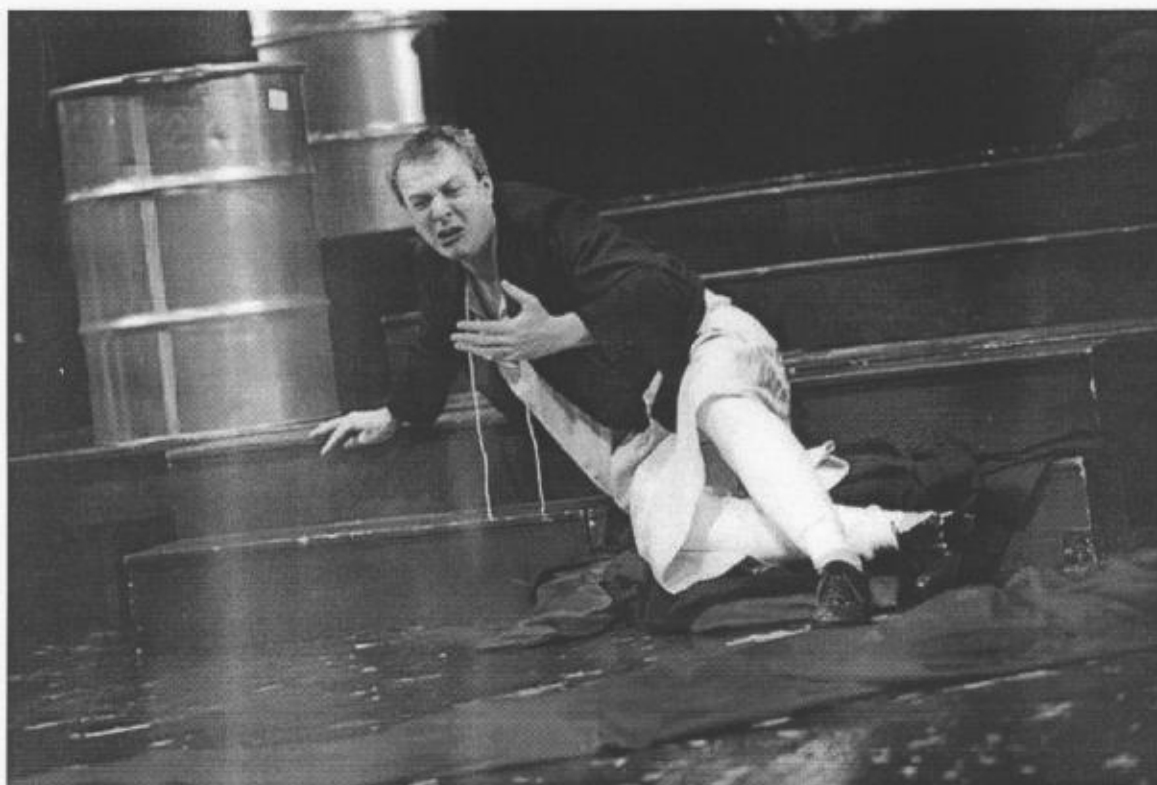
Mert ha valaki annyi előismerettel ült be a nézőtérre, hogy ez a III. Richárd úgy döntött, hogy gazember lesz, megszerzi a koronát, és ennek érdekében mindenkit eltesz láb alól, aki csak él és mozog, akkor mindezt igazolva láthatta a színpadon, de ha ennél részletesebben szeretne volna átlátni a családi és hatalmi viszonyokat, akkor már nehezebb volt a dolga. Egyrészt, mert a szöveget erősen meghúzták, másrészt, mert a főszerepet játszó Mókó Attilát az első felvonás jelentős részében nem lehetett érteni. Sokszor csak azt láthattuk, hogy sokat mozog, hangosan beszél, de hogy mit, az megfejthetetlen maradt, és néha másoknál is előfordult ilyen.

A rendezői koncepcióra az első felvonásban leginkább a tér felépítéséből lehetett következtetni. (A díszlet József Ciller munkája.) A színpad hátsó részén lépcsősor fémhordókkal, a cél világos: feljutni a tetejére, amihez el kell tüntetni onnan az éppen regnáló uralkodót. Ezek a fémhordók gyakran játszanak az este során: a jelentősebb fordulópontokon harci dobokká alakulnak, a sorozatosan ismétlődő kivégzéseknél pedig vesztőhelyé. Használatuk mégsem teljesen következetes, és nem csak azért, mert az egyik egyszer véletlenül felénk, a nézőtér felé gurul, hiszen, ha ez szándékolt lenne, annak még jelentése is lehetne. A díszlet másik meghatározó eleme a teret három oldalról keretező vasrács, ami néha a színpad elejére is leereszkedik, a háttérben pedig végig ott van, jelezve, hogy az itt működő hatalmi logika bárkit bármikor rács mögé juttathat.



III. Richárd - elől: Rancsó Dezső, Mocos Attila

A második felvonásra tisztul a hang és a kép, nyilvánvalóvá válik, hogy Martin Huba rendező egy hatalmi játszmákra és intrikákra épülő, maga körül mindenkit megrontó közeget állít elénk, ahol senki sem mond ellent ennek a logikának, senki sem marad tiszta, csak a két, villámgyorsan áldozattá váló gyerek herceg. Ahol a nők sem maradnak kívül, ők az önmagukra visszahulló átkaikkal teszik hozzá a magukét mindehhez, és ahol minket is többször megszólítanak, kibeszélnék hozzánk, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy éreztessék: hiába tolnánk el magunktól, mi is részesei vagyunk ennek a világnak. A gond az, hogy a társulat mindezt meglehetősen direkt, néha egyenesen harsánynak ható eszközökkel játssza el, amittől nem hogy bevonódnánk, de egyre kijebb kerülünk az előadásból. Pedig néha felvillan, hogy lehetne ezt sokkal finomabban is, vannak jól megoldott, megfelelő hangerőre tompított jelenetek. Aztán a következő pillanatban megint túlságosan teátrálissá válik minden: szólnak a bádogdobok, felerősödnek a gesztusok, a végén pedig mintha egy másik műfajba, egy színpadra került akciófilmbe kirándulnánk, amikor is egy homlokpántos akcióhős számol le III. Richárral.



III. Richárd - Olasz István

Azzal a III. Richárral, akiről meg kellene tudnunk, hogy miért döntött a gazemberség mellett. Mocos Attilától ezen az estén nem tudjuk meg, pedig vannak pillanatok, amikor megcsillan ez a cinikus, a saját gonoszságával és mások életével játszadozó gazemberség, de legyőzi a harsányság, ahogy

az egész előadást is. Ennek a harsányságnak talán az egyetlen ellenpontja a gyerekek (York herceg és Edward herceg szerepében Simon Barna és Simon Ákos) szerepeltetése. A túlzottan is színpadias közegben gyermeki és abszolút civil megszólalásuk szinte meghökkenítő, annyira kilógnak környezetükből. De ennek az előadás kontextusában még meg is lehet a maga értelme: hiszen ők a hatalmi harcoknak nem résztvevői, hanem áldozatai. Rajtuk kívül a társulat abból a szemszögből egységesnek látszik, hogy ebből széles, drámai gesztusokra, hangos mondatokra és sok mozgásra kalibrált játékból senki sem lóg ki annyira, hogy az lényegesen elússzon az összképtől.



III. Richárd - Tar Renáta, Mokos Attila

Mindennek az lesz a következménye, hogy az a két és fél óra, amit a színházban töltünk, jóval hosszabbnak tűnik a tényleges idejénél. Pedig nem lehet azt mondani, hogy ebben a *III. Richárdban* nincs gondolat, és azt sem, hogy nincs benne igyekezet. De ez a június 11-i előadásban csak nyomokban látszott.

Turbuly Lilla

0 hozzászólás

[Előadáslap](#)[7óra7-nézőpont](#) – [kritika](#)[Tartalom](#)[Szereposztás](#)[Vélemények](#) · [0Kedvencelték](#) · [0 főVárólistára tették](#)[Korábbi előadások](#)

Műsornaptár
2013. július

hé	ke	sze	cs	pé	szó	va
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4

[« Előző](#)
[Következő »](#)

[Ajánló](#)[Műsor](#)[Gyermekelemlőadások](#)[Ifjúsági előadások](#)[Felnőttelőadások](#)[Premierek](#)[Elmaradó előadások](#)[Hogyan működik?](#)

Hirdetés